

ການຊົງຮຽກ ເອີ້ນຜູ້ທຳນວາຍ

ບົດຮຽນທີ 2 ສຳລັບສະບາໂຕທີ 10 ຕຸລາ , 2026

“ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ຍິນ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຖາມວ່າ,
“ເຮົາຈະໃຊ້ຜູ້ໃດໄປ? ຜູ້ໃດ
ຈະເປັນຜູ້ນຳຖ້ອຍຄຳຂອງ
ເຮົາໄປກ່າວຕາງເຮົາ?”
ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຕອບວ່າ,
“ຂ້ານ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້ ໂຜດໃຊ້
ຂ້ານ້ອຍໄປເຖິດ.””

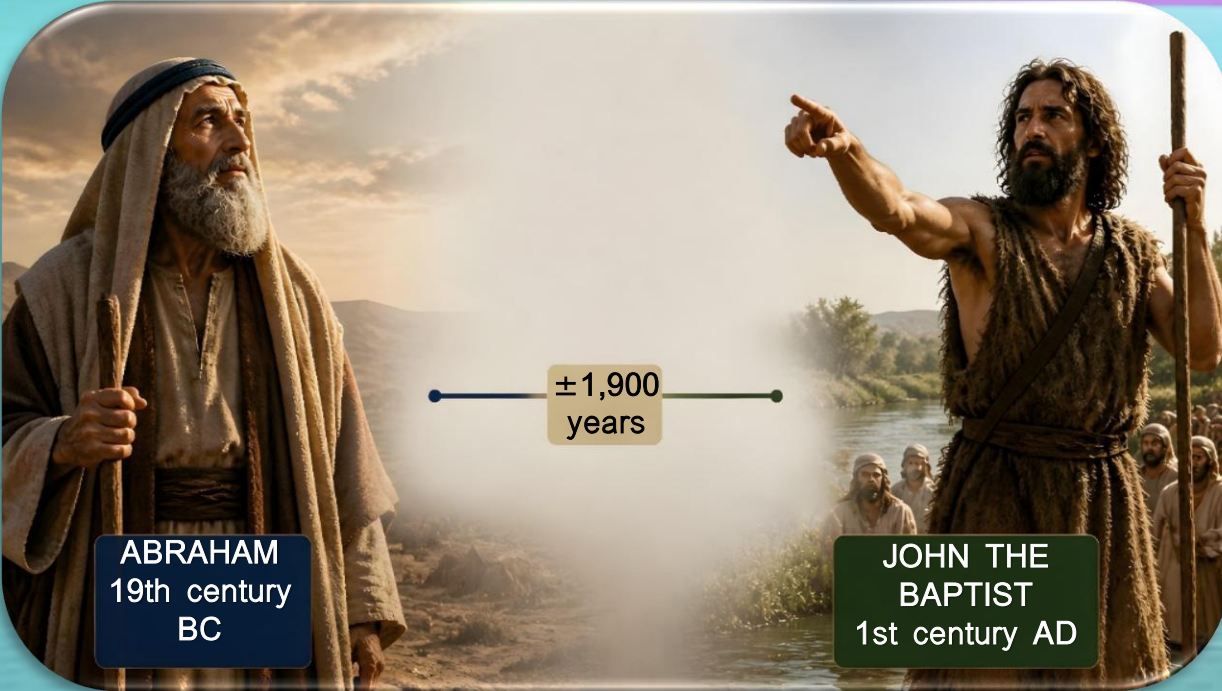
ເອຊາຢາ 6:8

ຊ່ວງເວລາຫ່າງກັນເຖິງ 1,900 ປີ ລະຫວ່າງ ອັບຣາຮາມ (ຜູ້ທຳນວາຍຄົນທຳອິດໃນພັນທະສັນຍາເດີມ) ກັບ ໂຢຮັນ ຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ (ຜູ້ທຳນວາຍຄົນທຳອິດໃນພັນທະສັນຍາໃໝ່).

ຄົນທຳອິດປະກາດພັນທະສັນຍາຜ່ານທາງ “ເຊື້ອສາຍ” ຄົນທີສອງປະກາດພັນທະສັນຍາຜ່ານທາງເຊື້ອສາຍ “ພຣະເຢຊູ” ຜູ້ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພັນທະສັນຍາສຳເລັດ

ໃນລະຫວ່າງນັ້ນ, ຜູ້ທຳນວາຍຄົນອື່ນໆ ໄດ້ຮັບການຮຽກເອີ້ນໃຫ້ມາພື້ນຟູຄວາມສຳພັນຂອງປະຊາຊົນກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຮັກສາຄວາມຄາດຫວັງໃນພຣະເມຊີອາໄວ້, ບາງຄົນເຖິງກັບປະກາດເວລາທີ່ແນ່ນອນຂອງການສະເດັດກັບມາຂອງພຣະເມຊີອາ.

ແລ້ວຜູ້ທຳນວາຍເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການເລືອກຢ່າງໃດ? ແລະພວກເຂົາຕອບສະໜອງຕໍ່ການຊົງຮຽກເອີ້ນໃນຖານະເປັນຜູ້ທຳນວາຍແບບໃດ?

- ➡ ອັບຣາຮາມ: ຜູ້ທຳນວາຍແຫ່ງພັນທະສັນຍາ
- ➡ ເອລີຢາ: ຜູ້ທຳນວາຍແຫ່ງການຟື້ນຟູ
- ➡ ເອຊາຢາ: ຜູ້ທຳນວາຍແຫ່ງພຣະເມຊີອາ
- ➡ ດານີເອນ: ຜູ້ທຳນວາຍແຫ່ງອະນາຄົດ
- ➡ ໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ: ຜູ້ເລີ່ມຕົ້ນນຳທາງ

ອັບຣາຮາມ: ຜູ້ທຳນວາຍແຫ່ງພັນທະສັນຍາ

“ພຣະເຈົ້າຢາເວໄດ້ບອກອັບຣາຮາມວ່າ, “ຈົ່ງອອກໜີຈາກປະເທດ, ຍາດຕິພັນ້ອງ ແລະບ້ານເກີດເມືອງນອນຂອງເຈົ້າ ແລະໄປສູ່ດິນແດນທີ່
ເຮົາຈະຊີ້ແຈງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນ.” ປະຖົມມະການ 12:1

ອັບຣາຮາມເປັນບຸກຄົນທຳອິດທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າ “ຜູ້ທຳນວາຍ” (ປຖມກ. 20:7).
ເພິ່ນເປັນຄົນທຳອິດທີ່ຖືກເອີ້ນໂດຍພຣະເຈົ້າ ໃຫ້ອອກຈາກບ່ອນຢູ່ ແລະ ໄປ
ອາໄສໃນບ່ອນທີ່ເພິ່ນບໍ່ຮູ້ຈຸດໝາຍປາຍທາງ (ປຖມກ 12:1).

ພ້ອມກັບການຊົງຮຽກເອີ້ນນັ້ນ ຍັງໄດ້ມີພັນທະສັນຍາຫລາຍປະການຕາມມາ
ອີກດ້ວຍ: ພຣະພອນ, ການເຊີດຊູ, ຜ່ານທາງເພິ່ນ ພຣະພອນຈະໄປເຖິງ
ຈຸດໝາຍ “ຄອບຄົວທັງປວງ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ” (ປຖມກ 12:2-3).

ເພິ່ນຕອບສະໜອງຕໍ່ການຮຽກເອີ້ນແນວໃດ? “ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ, ເພິ່ນໄດ້ເຊື່ອຟັງ ຕອນ
ທີ່ພຣະອົງຊົງບອກໃຫ້ເດີນທາງໄປທີ່ດິນແດນທີ່ເພິ່ນຈະໄດ້ຮັບເປັນມໍລະດົກ, ເພິ່ນອອກ
ເດີນທາງໄປໂດຍບໍ່ຮູ້ວ່າກຳລັງຈະໄປໃສ” (ຮຮ 11:8).

ໃນຖານະຜູ້ທຳນວາຍ, ອັບຣາຮາມບໍ່ໄດ້ຖືກເອີ້ນມາເພື່ອປະກາດເຕືອນເຖິງຫາຍະນະທີ່
ກຳລັງຈະມາເຖິງ, ແຕ່ເພື່ອປະກາດໃຫ້ໂລກຮູ້ເຖິງພຣະເຈົ້າຜູ້ທ່ຽງແທ້ ແລະ ເປີດເຜີຍ
ເຖິງພັນທະສັນຍາເລື່ອງຄວາມລອດຜ່ານທາງພຣະເມຊີອາ

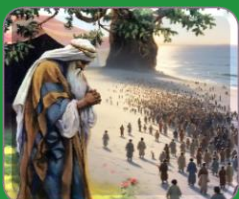
ອັບຣາຮາມ: ຜູ້ທຳນວາຍແຫ່ງພັນທະສັນຍາ

“ພຣະເຈົ້າຢາວະໄດ້ບອກອັບຣາຮາມວ່າ, “ຈົ່ງອອກໜີຈາກປະເທດ, ຍາດຕິພັນນ້ອງ ແລະບ້ານເກີດເມືອງນອນຂອງເຈົ້າ ແລະໄປສູ່ດິນແດນທີ່ເຮົາຈະຊື້ແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນ.” ປະຖົມມະການ 12:1

ໃນລະຫວ່າງທີ່ອາໄສຢູ່ທີ່ການາອານ, ອັບຣາຮາມ (ຜູ້ທີ່ຊື່ເກົ່າແມ່ນ ອັບຣາມ) ໄດ້ພົບກັບພຣະເຈົ້າຫລາຍຄັ້ງ, ແລະ ໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງຕ່າງໆເຊັ່ນ:

ເມືອງຊີເຄມ ພຣະອົງຊົງສັນຍາວ່າເຊື້ອສາຍຂອງເພິ່ນຈະໄດ້ຮັບເປັນດິນແດນມໍລະດົກ (ປຖມກ 12:6-7)

ທີ່ເມືອງເບັດເທນ, ພຣະອົງຊົງຮື້ພື້ນພັນທະສັນຍາ ແລະກ່າວວ່າ ເຊື້ອສາຍຂອງເພິ່ນຈະມີຫລາຍດັ່ງ ຂີ້ຝຸ່ນດິນ (ປຖມກ 13:14-18)

ທີ່ເມືອງມໍາເຣ, ເພິ່ນໄດ້ຍືນຄຳຍືນຍັນວ່າ ເຊື້ອສາຍຂອງເພິ່ນຈະມີຫລາຍດັ່ງດວງດວງ “ອັບຣາມເຊື້ອພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະອົງອົງກໍ່ເຫັນວ່າເພິ່ນເປັນຄົນຊອບທຳ” (ປຖມກ 15:1-6)

ໃນເວລານັ້ນເອງ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເຮັດພັນທະສັນຍາກັບອັບຣາມ ໂດຍສະເດັດຜ່ານທ່າມກາງເຄື່ອງບູຊາທີ່ຈັດຕຽມໄວ້ (ປຖມກ 15:7-21)

ພຣະເຈົ້າຊົງປຸງນຊີຂອງເພິ່ນ ແລະ ເມຍຂອງເພິ່ນ ພ້ອມທັງຍືນຍັນວ່າ ຜູ້ສືບທອດຂອງພວກເຂົານັ້ນ ຈະເປັນລູກທີ່ເກີດຈາກເມຍຂອງອັບຣາຮາມ (ປຖມກ 17:1-8, 15-16)

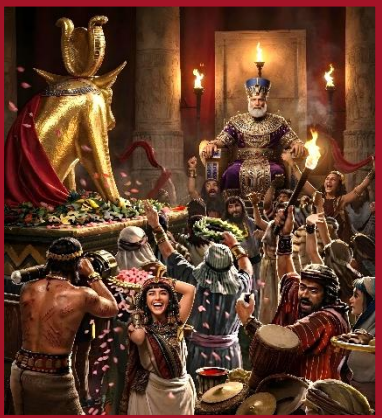
ພຣະເຈົ້າຊົງປາກົດພຣະອົງຕໍ່ອັບຣາຮາມ ພ້ອມກັບທູດສະຫວັນອີກສອງອົງ, ແລະ ຊົງແຈ້ງຂ່າວເລື່ອງການກຳເນີດຂອງ ອີຊາກໃຫ້ພວກເຂົາຮັບຮູ້ (ປຖມກ 18:1-2, 10)

ພຣະອົງຊົງມີພຣະປະສົງໃຫ້ອັບຣາມຖວາຍອີຊາກ ຜູ້ເປັນບຸດຊາຍນັ້ນ ໃຫ້ເປັນເຄື່ອງຖວາຍບູຊາ ແລະ ການທີ່ພຣະອົງຊົງຈັດຕຽມເຄື່ອງບູຊາອື່ນມາແທນທີ່ນັ້ນ ໄດ້ເຜີຍໃຫ້ເຫັນເຖິງແຜນການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງການໄຖ່ບາບ (ປຖມກ 22:1-3, 9-13).

ເອລີຢາ: ຜູ້ທຳນວາຍແຫ່ງການຟື້ນຟູ

“ເອລີຢາໄດ້ຂຶ້ນໄປຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນ ແລະກ່າວວ່າ, “ພວກທ່ານຈະໃຊ້ເວລາອີກນານເທົ່າໃດຈຶ່ງຈະຕັດສິນໃຈ? ຖ້າພຣະເຈົ້າຢາເວແມ່ນພຣະເຈົ້າ ຈຶ່ງນະມັດສະການພຣະອົງ; ຖ້າພະບາອານແມ່ນພຣະເຈົ້າ ຈຶ່ງຂາບໄຫວ້ພະບາອານ.” ແຕ່ປະຊາຊົນບໍ່ຕອບເພິ່ນຢ່າງໃດໝົດ.” 1 ກະສັດ 18:21

ອາຮາບ ແລະ ເຢເຊເບນ ໄດ້ນຳເອົາຊາວອິດສະຣາເອນໄປສູ່ການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອຢ່າງຮ້າຍແຮງ, ມີພຽງບໍ່ເທົ່າໃດຄົນເທົ່ານັ້ນທີ່ຍັງຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ, ສ່ວນທີ່ເຫລືອແມ່ນຮັບໃຊ້ ແລະ ນະມັດສະການ ພະບາອານ; ເຈົ້າແມ່ອາເຊຣາ, ແລະພະອື່ນໆ. ໃນບໍລິບົດນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງຮຽກເອີ້ນເອລີຢາ ຜູ້ທຳນວາຍມາເພື່ອຟື້ນຟູຄວາມສຳພັນກັບຊົນຊາດທີ່ຊົງເລືອກນັ້ນ (1 ກສ 17:1).

ຫຼັງຈາກເກີດໄພແຫ້ງແລ້ງຫລາຍປີ, ເອລີຢາໄດ້ຮຽກເອີ້ນເອົາຊາວອິດສະຣາເອນໄປທີ່ພູເຂົາກາເມນ ເພື່ອກະຕຸ້ນໃຫ້ພວກເຂົາກັບມາຫາພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ສົນໃຈ, (1 ກສ 18:21). ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຮັດການອັດສະຈັນ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ເຖິງພຣະເຈົ້າຜູ້ແທ້ຈິງ (1 ກສ 18:30-39).

ຂ່າວສານຂອງເອລີຢາຜູ້ທຳນວາຍແມ່ນ—ໃຫ້ປະຖິ້ມການເຄົາລົບຮູບບູຊາ ແລະ ຫັນມາຫາພຣະເຈົ້າ, ຈຸດປະສົງຫລັກຄື: ການຟື້ນຟູແທນບູຊາຂອງຄອບຄົວ (ມາລະກີ 4:5-6).

ຜ່ານທາງການນະມັດສະການໃນຄອບຄົວ, ແລະ ການຟື້ນຟູໃນຄຣິດຕະຈັກ, ຊຸມຊົນ ແລະ ປະຊາຊາດ, ແມ່ນໃຜຈະເປັນຜູ້ທີ່ເຮັດສິ່ງນີ້ໃຫ້ສຳເລັດ? ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ພວກທ່ານເອງ ແມ່ນຄວນເຮັດໜ້າທີ່ ເປັນຄືກັບ (ເອລີຢາ) ທີ່ສັງຄົມຕ້ອງການ.

ເອຊາຢາ: ຜູ້ທຳນວາຍແຫ່ງພຣະເມຊີອາ

“ພວກເຮົາທຸກຄົນເປັນດັ່ງແກະທີ່ໄດ້ຫຼົງເສຍໄປ ແຕ່ລະຄົນເດີນຕາມທາງຂອງຕົນເອງທັງນັ້ນ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າຢາເວໄດ້ໃຫ້ທ່ານ ຮັບໂທດທັນ ຄືໂທດກຳທີ່ເຮົາທຸກຄົນສົມຄວນໄດ້ຮັບ.” ເອຊາຢາ 53:6

ເອຊາຢາ ໄດ້ຮັບການຊົງຮຽກເອີ້ນໃຫ້ເຮັດໜ້າທີ່ ຂໍໃຫ້ປະຊາຊົນຍອມຮັບຄວາມບາບຂອງຕົນເອງ ແລະ ຍອມຮັບເອົາການໃຫ້ອະໄພຈາກພຣະເຈົ້າ (ອຊຢ 1:18).

ເມື່ອກະສັດອຸດຊີຢາໄດ້ຕາຍແລ້ວ, ເອຊາຢາ ໄດ້ເຫັນນິມິດອັນໜ້າເກງຂາມ ເຊິ່ງຕິດຢູ່ໃນຄວາມຊົງຈຳຕະຫລອດ, ຊ່ວງເວລາແຫ່ງພັນທະກົດຂອງເພິ່ນແມ່ນ ຮູບພາບທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະທັບຢູ່ໃນບັນລັງອັນບໍ່ຮູ້ສຸດ ທາມກາງແຮງສັນສະເທືອນຂອງປະຕູພຣະວິຫານ: ຫົວໃຈຂອງຜູ້ທຳນວາຍຄົນນີ້ກໍສັນສະທຳນ ດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກວ່າບໍ່ຄູ່ຄວນກັບຕົນເອງ (ອຊຢ 6:1-5).

ເມື່ອໄດ້ຮັບການອະໄພແລ້ວ ເພິ່ນຈຶ່ງສາມາດປະກາດພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງກ້າຫານວ່າ “ຂ້ານ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້ ໂຜດໃຊ້ຂ້ານ້ອຍໄປເຖິດ” (ອຊຢ 6:6-8).

ພັນທະກົດອັນຍາວນານຂອງເພິ່ນບໍ່ພຽງແຕ່ລວມໄປເຖິງການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ຄົນກັບໃຈໃໝ່ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເພິ່ນຍັງໄດ້ປະກາດເຖິງພຣະຣາຊກິດຂອງພຣະເຢຊູ ຜູ້ເປັນພຣະເມຊີອາ ອີກດ້ວຍ

ຍ້ອນແບບນີ້ຈຶ່ງບໍ່ໜ້າແປກໃຈ ເລີຍວ່າ ພຣະຄຳ ເອຊາຢາ ໄດ້ຮັບການຂະໜານນາມວ່າ ເປັນ “ຂ່າວປະເສີດ ກ່ອນທີ່ຈະມີຂ່າວປະເສີດ the proto-gospel”.

ເອຊາຢາ: ຜູ້ທຳນວາຍແຫ່ງພຣະເມຊີອາ

“ພວກເຮົາທຸກຄົນເປັນດັ່ງແກະທີ່ໄດ້ຫຼົງເສຍໄປ ແຕ່ລະຄົນເດີນຕາມທາງຂອງຕົນເອງທັງນັ້ນ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າຢາເວ
ໄດ້ໃຫ້ທ່ານຮັບໂທດທັນ ຄືໂທດກຳທີ່ເຮົາທຸກຄົນສົມຄວນໄດ້ຮັບ.” ເອຊາຢາ 53:6

ບົດທີ 53 ໄດ້ອະທິບາຍລະອຽດກ່ຽວກັບແຜນການໄຖ່ບາບທີ່ພຣະເຢຊູຊົງເຮັດໄວ້ ດັ່ງນີ້:

ພຣະອົງຊົງດຶງດູດຜູ້ຄົນດ້ວຍ
ຈິດວິນຍານບໍ່ແມ່ນຮູບຮ່າງ
ພາຍນອກ(ຂໍ້ 2)

ພຣະອົງຊົງຖືກດູໝິນ,
ທຸກທໍລະມານ ແລະ ຖືກ
ປະຕິເສດ (ຂໍ້ 3)

ເຖິງວ່າພຣະອົງຈະຮັກສາຜູ້
ຄົນຈຳນວນຫລາຍ ແຕ່ພວກ
ເຂົາບໍ່ຍອມຮັບພຣະອົງ(ຂໍ້ 4)

ທີ່ການຕາຍເທິງໄມ້ກາງແຂນ
ພຣະອົງໄດ້ມອບຄວາມລອດ
ໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ (ຂໍ້ 5)

ພຣະອົງຊົງແບກຮັບຄວາມ
ບາບຂອງພວກເຮົາທັງໝົດ
(ຂໍ້ 6)

ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ແກ້ໂຕ ຕໍ່ໜ້າຜູ້
ກ່າວຫາ (ຂໍ້ 7)

ພຣະອົງຊົງຖືກສອບສວນ
ແລະ ຖືກພິພາກສາໃຫ້ເຖິງ
ແກ່ຊີວິດ (ຂໍ້ 8)

ພຣະອົງຊົງຖືກຝັງໄວ້ພ້ອມກັບ
ຄົນຮັ່ງມີ (ຂໍ້ 9ກ)

ພຣະອົງບໍ່ເຄີຍເຮັດບາບ
(ຂໍ້ 9ຂ)

ພຣະອົງຊົງຟື້ນພຣະຊົນ ຫລັງ
ຈາກສິ້ນພຣະຊົນ (ຂໍ້ 10)

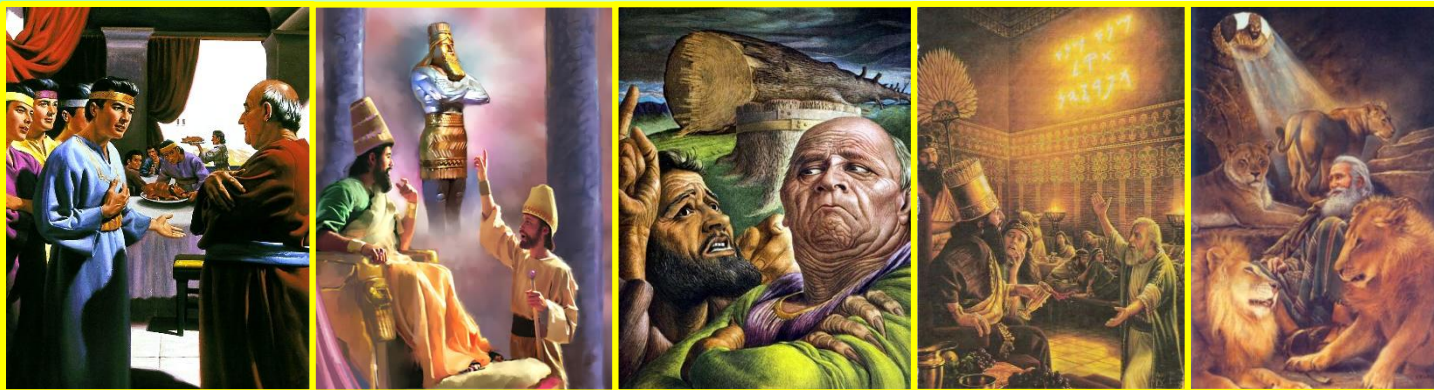
ມື້ໜຶ່ງພຣະອົງຈະຊົງປະທັບຢູ່
ຮ່ວມກັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມ
ລອດ(ຂໍ້ 11)

ໃນຂະນະດຽວກັນ ພຣະອົງກໍ
ຊົງອະທິຖານເພື່ອພວກເຮົາ
(ຂໍ້ 12)

ດານີເອນ: ຜູ້ທຳນວາຍແຫ່ງອະນາຄົດ

“ແຕ່ມີພຣະເຈົ້າອົງໜຶ່ງ ເທິງສະຫວັນ ທີ່ເປີດເຜີຍຄວາມເລິກລັບທັງຫລາຍ. ພຣະອົງໄດ້ບອກພະຣາຊາຂອງຂ້ານ້ອຍໃຫ້ຮູ້ເຖິງສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ. ບັດນີ້ ຂ້ານ້ອຍຈະບອກຄວາມຝັນ ແລະນິມິດທີ່ທ່ານມີຂະນະທີ່ທ່ານໄດ້ນອນຫລັບຢູ່ນັ້ນ.” ດານີເອນ 2:28

ນັບແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນ, ດານີເອນເປັນທີ່ຮັບຮູ້ວ່າ ຜູ້ສັດຊື່. ເພິ່ນເປັນຄົນທີ່ສັດຊື່ແມ້ແຕ່ເລື່ອງອາຫານ (ດນອ 1:8); ສັດຊື່ໃນການເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບກຽດສັກສີ (ດນອ 2:27-30); ສັດຊື່ໃນການບອກກ່າວສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍໃຫ້ແກ່ກະສັດເນບູກາເນດຊາ (ດນອ 4:19); ສັດຊື່ໃນການຕັກເຕືອນເລື່ອງຄວາມບາບຂອງກະສັດ ເບັນຊັດຊາເຣ (ດນອ. 5:22-23); ສັດຊື່ໃນການອະທິຖານ (ດນອ 6:10).

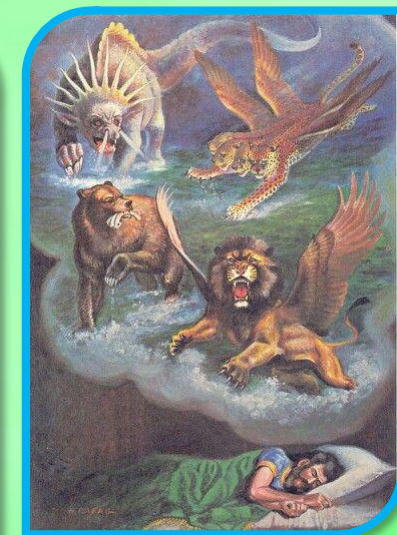
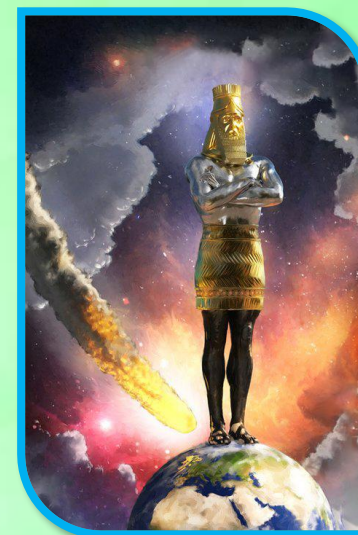

ນອກຈາກສິ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ສະແດງອອກຜ່ານທາງຊີວິດຂອງຕົນເອງແລ້ວ, ເພິ່ນຍັງໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ປະກາດເຖິງຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ການຫລົ່ມສະຫລາຍຂອງອານາຈັກທີ່ໃຫຍ່ໆຂອງໂລກເຊັ່ນ: ບາບີໂລນ, ເປີເຊຍ, ກຣີກ, ໂຣມ ແລະ ຢູໂຣບ (ດນອ 2, 7-12).

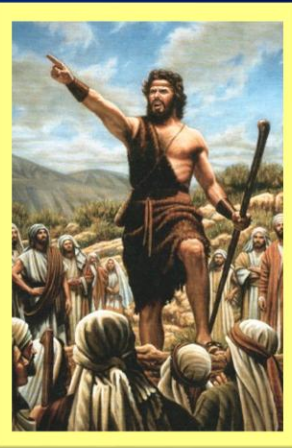
ທ່າມກາງຄຳພະຍາກອນທີ່ກ່ຽວກັບອານາຈັກເຫລົ່ານັ້ນ ດານີເອນຍັງໄດ້ປະກາດເຖິງການພິພາກສາ (ດນອ 7:9-10) ແລະ ຊ່ວງເວລາທີ່ແນ່ນອນຂອງການຈະສະເດັດມາເກີດຂອງພຣະເຢຊູ (ດນອ 9:24-27).

ຄຳທຳນວາຍຂອງເພິ່ນ ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມສຳເລັດຂອງຄຳທຳນວຍຕາມທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້, ແລະ ອານາຈັກທີ່ຈະມາເຖິງ ນັ້ນກໍ່ຄື ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ (ດນອ 2:44; 7:27).

ໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ: ຜູ້ທຳນວາຍ ການນຳທາງ

“ໂຢຮັນຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຝ່າຍເຮົາເປັນສຽງຂອງຜູ້ທີ່ຮ້ອງປະກາດໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານວ່າ, ຈຶ່ງເຮັດຫົນທາງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ຊື່ໄປ ຕາມທີ່ຜູ້ທຳນວາຍເອຊາຢາໄດ້ກ່າວໄວ້.” ໂຢຮັນ 1:23

ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຜູ້ທຳນວາຍຄົນອື່ນໆ—ເຊັ່ນ ຊາມູນເອນ ຫລື ເຢເຣມີຢາ, ໂຢຮັນ ໂຢຮັນໄດ້ຮັບການຊົງຮຽກເອີ້ນໄວ້ຕັ້ງແຕ່ ກ່ອນທີ່ເພິ່ນຈະເກີດ ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ເຮັດພາລະກິດຂອງທ່ານເອລີຢາ ໃນຖານະຜູ້ທຳນວາຍຫົນທາງສຳລັບພຣະເມຊີອາ (ລກ 1:13-17).

ວິຖີຊີວິດທີ່ລຽບງ່າຍ ແລະ ເຄັ່ງຂັດ, ປະກອບກັບຄວາມໜັກແໜ້ນໃນການຊື່ໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມບາບ ແລະ ຄວາມຮ້ອນຮົນ ໃຫ້ຜູ້ຄົນກັບໃຈໃໝ່ ເຮັດໃຫ້ມີຜູ້ຄົນຈຳນວນຫລາຍມາຮັບບັບຕິສະມາ (ມລກ 1:4-6). ພັນທະກິດຂອງເພິ່ນຖືວ່າເປັນຈຸດປ່ຽນທີ່ສຳຄັນ ເຊິ່ງມານຊາຕານເຮັດໄດ້ພຽງແຕ່ຂັດຂວາງຢ່າງອ່ອນແຮງ ໂດຍການເຮັດໃຫ້ຜູ້ທຳນວາຍຄົນນີ້ຕ້ອງຈົບຊີວິດລົງ ແຕ່ຂ່າວປະເສີດຍັງດຳເນີນຕໍ່ໄປ (ລກ 9:9).

ວຽກງານຂອງໂຢຮັນ (ເຊິ່ງເປັນວຽກດຽວກັນກັບທ່ານເອລີຢາ) ເຊິ່ງຕອນນີ້ແມ່ນວຽກຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການຊົງຮຽກເອີ້ນໃຫ້ຕຽມຫົນທາງສຳລັບການສະເດັດກັບມາຂອງພຣະເຢຊູ ໂດຍການປະກາດຂ່າວປະເສີດເລື່ອງການກັບໃຈໃໝ່ ແລະ ຄວາມລອດ ເຊິ່ງໄດ້ຮັບຜ່ານທາງການສື່ພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ.

ເສັ້ນທາງນີ້ບໍ່ໄດ້ໂຮມດ້ວຍດອກກຸຫລາບ ແຕ່ຕ້ອງອາໄສຄວາມສັດຊື່, ຄວາມໜັກແໜ້ນໝັ້ນຄົງ ແລະ ຄວາມທຸ່ມເທ, ເຖິງຈະບໍ່ມີຫລັກປະກັນເລື່ອງຄວາມປອດໄພທາງກາຍ, ແຕ່ພວກເຮົາກໍປອດໄພດ້ານຈິດວິນຍານ ແລະ ຊີວິດນິຮັນດອນແນ່ນອນ.

"ສິ່ງທີ່ມີຄຸນຄ່າເປັນພິເສດສໍາລັບຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃນປັດຈຸບັນ—
ຜູ້ດູແລສວນອະງຸ່ນຂອງພຣະອົງ—ຄືຂໍ້ຄວາມຕັກເຕືອນ ແລະ ຄໍາແນະນຳທີ່ປະທານໃຫ້
ຜານທາງຜູ້ເຜີຍພຣະວັດຈະນະ, ຜູ້ທຳນວາຍ ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ປະສົບການ/ວັດຖຸປະສົງ
ນິລັນດອນຂອງພຣະອົງສໍາລັບມະນຸດສະຍະຊາດແຈ້ງຂຶ້ນ. ໃນຄໍາສອນຂອງພວກຜູ້
ເຜີຍພຣະວັດຈະນະ, ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ເຜົາພັນທີ່ຫຼົງຜິດ ແລະ ແຜນການ
ຂອງພຣະອົງສໍາລັບການຊ່ວຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍຢ່າງແຈ້ງສະອາດ. [...]
ແລະ ໃນປັດຈຸບັນ ຂໍ້ຄວາມຂອງພຣະເຈົ້າເທິງຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະອົງ—ເຖິງຜູ້ທີ່ກຳລັງ
ຄອບຄອງສວນອະງຸ່ນຂອງພຣະອົງໃນຖານະຊາວສວນທີ່ສັດຊື່—ກໍບໍ່ແມ່ນຂໍ້ຄວາມໃດອັນ
ນອກຈາກຂໍ້ຄວາມທີ່ໄດ້ກ່າວຜ່ານຜູ້ເຜີຍພຣະວັດຈະນະໃນສະໄໝໂບຮານວ່າ: “ໃນວັນນັ້ນ
ພຣະເຈົ້າຢາວເຈະກ່າວເຖິງສວນອະງຸ່ນຂອງພຣະອົງ ທີ່ໃຫ້ຄວາມພໍໃຈນັ້ນວ່າ, “ເຮົາເຝົ້າ
ເບິ່ງແລະຫົດນໍ້າມັນບໍ່ໄດ້ຂາດ. ເຮົາເຝົ້າຮັກສາທັງເວັນ ແລະທັງຄືນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດມາ
ທຳຮ້າຍມັນໄດ້.” ເອຊາຢາ 27:2-3

APPENDIX: ການຊົງຮຽກເອີ້ນຜູ້ທຳນວາຍ ທ່ານນາງ ເອເລັນ ຈີ ໄວທ໌ ELLEN G. WHITE

ທ່ານນາງ ເອເລັນ ຈີ ໄວທ໌ ກູນ ຮາມອນ Ellen Gould Harmon ໄດ້ເຫັນນິມິດຄັ້ງທຳອິດໃນປີ 1844, ຕອນທີ່ເພິ່ນມີອາຍຸໄດ້ 17 ປີ.

ທ່ານ ວິນລຽມ ມິນເລີ William Miller ໄດ້ຕີຄວາມຂອງຄຳພະຍາກອນ ໃນພຣະທຳ ດານີເອນ 8:14 ວ່າເປັນການປະກາດການຈະສະເດັດກັບມາຂອງພຣະເຢຊູໃນປີ 1843. ພາຍຫລັງ, ເພິ່ນກຳນົດເປັນວັນທີ 22, ປີ 1844, ແຕ່ພຣະເຢຊູຍັງຄົງບໍ່ທັນສະເດັດກັບມາ

"ໃນບໍລິບົດນັ້ນ, ທ່ານນາງເອເລັນ (Ellen) ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍໃຫ້ເຫັນເສັ້ນທາງໜຶ່ງທີ່ນຳພາຈາກແຜ່ນດິນໂລກນີ້ໄປສູ່ເມືອງເຢຣູຊາເລັມແຫ່ງສະຫວັນ, ແລະ ບັນດາຜູ້ເຊື່ອທີ່ຄອງຄອຍພຣະອົງ (Adventist) ກໍກຳລັງເງິນທາງໄປສູ່ເມືອງບໍລິສຸດນັ້ນ ໂດຍມີພຣະເຢຊູຊົງນຳທາງ. ຖ້າສາຍຕາຂອງພວກເຂົາຍັງຄົງຈິດຈຸ່ງທີ່ພຣະເຢຊູ, ພວກເຂົາກໍຈະກ້າວໜ້າໄປຕາມເສັ້ນທາງນັ້ນ. ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາຫຼົງເບິ່ງໄປທາງອື່ນ, ພວກເຂົາກໍຈະຕົກເລົ່າອອກຈາກເສັ້ນທາງ."

"ດ້ວຍນິມິດນີ້, ພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ຄວາມໝັ້ນໃຈກັບບັນດາຜູ້ເຊື່ອວ່າ ພວກເຂົາກຳລັງຢູ່ເທິງເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ. ແມ້ວ່າໃນຕອນທຳອິດຈະມີຄົນຈຳນວນໜ້ອຍທີ່ເຊື່ອ ທ່ານນາງ ເອເລັນ (Ellen), ແຕ່ໃນທີ່ສຸດນາງກໍໄດ້ຮັບການຍອມຮັບໃນຖານະຜູ້ເຜີຍພຣະວັດຈະນະ. ຊື່ຄວາມຂອງນາງໄດ້ໃຫ້ກຳລັງໃຈ ແລະ ນຳພາປະຊາຊົນອັດເວນທິດ (Adventist) ມາຕັ້ງແຕ່ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ, ແລະ ຍັງຄົງທຳໜ້າທີ່ນັ້ນຕໍ່ໄປໃນປັດຈຸບັນ."

